शकपूतो नार्मेधः। मित्रावरुणौ, १ द्युभूम्यश्विनः। विराङ्रूपा, १ न्यङ्कसारिणी, २, ६ प्रस्तारपङ्किः, ७ महासतोबृहती।

र्ड्जानमिद्यौर्गूर्तावसुरीजानं भूमिर्भि प्रभूषि।

र्डुजानं देवावश्विनाविभि सुम्नैरेवर्धताम्॥ १०.१३२.०१

ईजानम्- उपासकं दातारम्। द्योः- नभः। गूर्तवसुः- उद्यतधनम्। गुरी उद्यमने। वर्धयति। ईजानम्। प्रभूषणि- मण्डने। भूमिः- पृथिवी। अभि- आभिमुख्येन वर्धयति। देवो- द्योतनशीलो। अश्विनो- प्राणेशो। सुम्नैः- सुखैः। ईजानम्। अभि अवर्धताम्॥१॥

ता वाँ मित्रावरुणा धार्यत्क्षिती सुषुम्नेषित्तत्वर्ता यजामसि।

युवोः क्राणायं सुख्यैरुभि ष्यमि रुक्षसः॥ १०.१३२.०२

ता- तो। वाम्- युवाम्। मित्रावरुणा- मित्रावरुणो। मित्रः प्रेमाधिदेवता वरुणः प्रकृतिनियत्याख्यर्ताधिदेवता। धारयिदक्षती- भूधरो। सुषुम्ना- सुसुखेन। इषित्वता- सङ्कल्पेन। यजामिस- उपास्महे। युवोः- युवयोः। क्राणाय- कुर्वते। सख्यैः- मैञ्या। रक्षसः- स्वार्थभावनानि। अभि ष्याम- अभिभवेम॥२॥

अधा चिन्नु यदिधिषामहे वामाभि प्रियं रेक्णः पत्यमानाः।

दुद्वाँ वा यत्पुष्यति रेक्णुः सम्वारुन्नकिरस्य मुघानि॥ १०.१३२.०३

अध- अनन्तरम् । चित्- एव । यत्- यदा । वाम्- युवाम् । दिधिषामहे- धारयामः । तदा । प्रियम् । रेक्णः- धनम् । पत्यमानाः- प्राप्ता भवेम । यत्- यो यजमानः । दद्वान्- दास्यन् । रेक्णः- धनम् । पुष्यति- वर्धयति । अस्य- तस्य । मघानि- धनानि । निकः- न । सं उ आरन्- अपगच्छन्ति ॥३॥

असावन्यो असुर सूयत द्यौस्त्वं विश्वेषां वरुणासि राजी। मूर्घा रथस्य चाकुन्नैतावृतैनेसान्तकुभुकु॥ १०.१३२.०४ असौ- सः। अन्यः- वरुणेतरो मित्रः। असुरः- प्राणदः। तम्। द्यौः-द्योतनशीलादितिरखण्डप्रकृतिः। सूयते- सृजित। वरुण- मित्रेतर वरुण। त्वम्। विश्वेषाम्-सर्वेषाम्। राजा- स्वामी। असि- भवसि। रथस्य- लक्ष्यप्रापकरंहणस्य। रथी ऋतस्य नो भवेति श्रुतेः ऋतं रथः। मूर्धा- प्रधानभूतो रसः। चाकन्- युवां कामयते गमयित तथा दीपयित। कन दीप्तिकान्तिगतिषु। अन्तकध्रुक्- मृत्युबाधकमुपासनम्। एतावता एनसा- अधेन न युज्यते॥४॥

अस्मिन्स्वेश्तच्छकंपूत एनों हिते मित्रे निर्गतान्हन्ति वीरान्।

अवोर्वा यद्धात्तनूष्ववंः प्रियासुं यज्ञियास्वर्वी॥ १०.१३२.०५

मित्रे- स्नेहाधिदैवते। हिते- क्षेमकरे सित। अस्मिन्- एतस्मिन्। शकपूते-शुष्कगोमयोपलिक्षतयज्ञपूते यजमाने। एतत्- इदम्। एनः- बाधकमायुधम्। निगतान्- नितरां बाधनायागतान्। वीरान्- शत्रून्। हिन्ति- हिनस्ति। अवोः- तर्पयितुः। तनृषु- देहेषु। प्रियासु। यिज्ञयासु- यज्ञार्हासु भावनासु। अर्वा- अश्वः प्राणः। अवः- रक्षाम्। धात्- दधाति॥५॥

युवोर्हि मातादितिर्विचेतसा द्योर्न भूमिः पर्यसा पुपूति। अवं प्रिया दिदिष्टन सूरों निनिक्त रुक्मिभिः॥ १०.१३२.०६

विचेतसा- हे विशेषप्रज्ञो । युवोः- युवयोः । माता- जननी । अदितिः- अखण्डप्रकृतिः । हि- खलु । द्योः- नभः । न- इव । भूमिः- अदितिः । पयसा- जीवजलधारया । पुपूति- पावयित । नभसा भूमिः सङ्गत्योच्यते चेत् भूः शरीरप्रतीकभूता यथा नमश्चित्तप्रतीकभूतम् । क्वचित् भूः प्रकृतिप्रतीकभूता नभः पुरुषप्रतीकभूतम् । यदा भूः पृथगागच्छित तदा भूरदितिरेवाखण्डप्रकृतिः । प्रिया- प्रियाणि । अव दिदिष्टन- दत्त । सूरः- आत्मसूर्यस्य । रिश्मिभः- चित्करणेः । निनिक्त- शोधयत ॥६॥

युवं ह्य<u>प्र</u>राजावसीद्तं तिष्ठद्रथं न धूर्षदं वन्र्षदेम्। ता नेः कणूक्यन्तीर्नृमेधस्तत्रे अंहसः सुमेधस्तत्रे अंहसः॥ १०.१३२.०७ युवम् - युवाम् । अप्नराजी - कर्मस्वामिनो । हि - खलु । आसीदतम् - उपविश्वतम् । धूर्षदम् - धारणास्थितम् । वनर्षदम् - सम्भजनभावनस्थितम् । रथं न - रंहणमिव । तिष्ठत् - तिष्ठथः । नः - अस्माकम् । ताः । कण्कयन्तीः - मन्त्रयुक्ता भावनाः । कण शब्दार्थे । ररक्षथुः । नृमेधः - इन्द्रियाणि शुभमार्गे नेतृसमर्थबुद्धियुक्तः । सुमेधः - शोभनबुद्धिः । अंहसः - अघात् । तत्रे - रक्षितोऽभवत् । त्रेङ् पालने ॥७॥

